

Francis Frangipane: hogy „...szabadon bocsássa a foglyokat..”

Az Úr megszabadít bennünket, így mi is megszabadíthatunk másokat.

Ennek a korszaknak az utolsó óráiban hatalmas hadsereg áll fel; sok olyan emberből fog állni, akik korábban sánták voltak, és szellemileg elnyomottak. Valóban, egy sokaság, mely most kitart, elsőként fog belépni az Ő dicsőségébe.

Ha meggondoljuk ennek a kornak a fenyegető óráit – az ítélet idejét, dicsőséget és terrort – szemeinket Isten kegyelmén és céljain kell tartanunk! Az Írások elmondják nekünk, hogy Jézus Krisztus tegnap, ma és örökké ugyanaz. (Zsid. 13, 8). Krisztus soha nem szűnik meg az emberiség Megváltójának lenni még az isteni ítélet ideje alatt sem.

Csodálkozhatnánk, „vajon nem hatalmas haraggal jön-e Ő?” Igen. De az „oroszlán”, aki egyedül méltó, hogy megnyissa a könyvet, mindig „bárány, aki megölettként áll” (Jel. 5, 5-6). Krisztus nem szűnik meg Megváltónak lenni, még az Ő haragjának napján sem; a haragban is emlékeznek a kegyelemre. (Hab. 3, 1-2). Valóban sokan, akik ismételen elhagyták az Urat az elmúlt években, új kegyelmet fognak felfedezni az előttünk álló napokban. **Az elkövetkezendő napok sokak számára a helyreállítás és a gyógyulás napjai lesznek.**

„Ezen a napon – mondja az Úr – összegyűjtöm a sántákat, és összegyűjtöm a kivetetteket, még azokat is, akiket csapással sújtottam” (Mik. 4, 6).

Az gondoljuk, és attól félünk, hogy az Úr igazsága megkívánja, hogy büntetést szabjon ki azokra, akik fogságba estek; bizonyos, hogy magának a bűnnek súlyos következményei vannak. Mégis, az Úr kegyelme győzedelmeskedik az ítélet felett (Jak. 2, 13). Isten minden dolgot a helyreállítás és megváltás szemüvegén keresztül lát.

Azt mondja: *„Íme, elbánok ebben az időben minden gyötrőddelel, Meg fogom menteni a sántákat, és összegyűjtöm kivetetteket, és szegyenüket dicsőségre és hírnévre változtatom az egész földön”* (Sof. 3, 19).

Látod? Isten nemcsak a bűneinkkel bánik el, de ellene szegül elnyomóinknak is. Mi nem Isten ellenségei vagyunk, az ördög az, de elsődleges csataterei lehetünk a Menny és a pokol közötti háborúnak. Igen, ha vétkezünk, felelősek vagyunk azért, hogy megtérjünk, de az ördög az, aki azt lesi, hogy ellophasson bennünket az Úrtól. Az Úr pedig az, aki arra vágyik, hogy megmentsen bennünket az ördögtől.

Végtére is a háború valóban ő közöttük áll fenn, nekünk választanunk kell, melyik oldalon állunk.

Gondold át: Jézus az Ő szolgálatát egy próféciával kezdte meg, mely Ézsaiás prófétától jött. A szöveg, melyet idézett, tökéletesen meghatározta mind a küldetését, mind a természetét: *„Az Úr Isten Szelleme van én rajtam – mondta – azért, mert fölkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömet mondjak elküldött, hogy bekössem a megtört szívűeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást, és a megkötözötteknek megoldást; Hogy hirdessem az Úr jókedvének esztendejét, és Istenünk bosszúállásának napját; megvigasztaljak, minden gyászolót”.* (És. 61, 1-2)

Isten, az örök Atya, elküldte Fiát a földre, felkente Őt erővel, hogy Jézus hirdethessen szabadulást a foglyoknak és hozhasson szabadságot a raboknak. Ha valakit bebörtönzött a bűn, az nem a konkrétan elkövetettek miatt van „börtönben”, nem a lopás, hanem vádolás, félelem, szégyen, sajnálat és a bűnnek való behódolás miatt.

Egy démonikus „erősemler” uralkodik ezen a börtönön (lásd! Lk. 11, 21). Amikor Jézus eljön, Ő legyőzi ezt az erősemlert. Krisztus kifizeti a mi „bírságunkat”, és szabadon bocsát. Nem azért jött, hogy kárhoztassa a rabokat, hanem, hogy szabadon engedje őket.

Azt is vedd az eszedbe, hogy Jézus Ézsaiásnak ezt a próféciáját a mondat közepénél fejezte be. Ézsaiás ígérete úgy folytatódik, hogy Isten teljes tervét leírja Krisztusban. Ez így szól: *„Hogy hirdessem az Úr jókedvének esztendejét, és Istenünk bosszúállásának napját.”* (És. 61, 2).

Szeretem, hogy Krisztus, kedvező évet hirdet, és a bosszúállásnak mindössze egy napját. Ilyen Krisztus szívének mérlege: Haragja egy éjszaka tart, az Ő kegyelme pedig egy életen keresztül.

Mégis, van mértéke Isten bosszúállásnak, mely valójában kegyelemből született. Valóban, a jogtalan szellemi támadások áldozatai számára Isten bosszúállása gyakran az, az idő, amikor a foglyok megszabadulnak. Gondold meg!

Pontosan a „bosszúállás napja alatt” jön Jézus:

„hogy megvigasztaljon minden gyászolót... és ékességet adjon nekik hamu helyett, az örömnak olaját gyász helyett, a dicsőségnek palástját a csüggedt szellem helyett” (És. 61, 2-3). Ez is egy olyan idő, amikor szellemi lehetőségünk felszabadul, és ígéretünk eljövetele felgyorsul, amikor az elnyomottak „igazság fáinak, az Úr ültetvényeinek neveztetnek, az Úr dicsőségére”!

Az Isten haragja azért jön, hogy romba döntse azt, aki lerombolt bennünket! Sok keresztény küszködése nem csak éppen a bűn miatt van, hanem a bűn démonainak megerősödése miatt. Az ellenség elrabolja örömmet, erőnket, egészségünket, és sokkal nyitottabbakká tesz bennünket a depresszió és a bűn irányába.

Krisztus megvigasztal gyászunkban, azzal, hogy lefegyverzi hadakozásunk démonikus részét.

Az Úr megszabadít bennünket, így mi is megszabadíthatunk másokat. Azokról, akiket éppen megvigasztalt, azt mondja: *„És akkor megépítik a régi romokat, az ősi pusztaságokat helyreállítják, és a puszta városokat megújítják, és a régi nemzetségek pusztaságait.”* (És. 61, 4).

Nem úgy írok, mint egy teoretikus, hanem mint valaki, aki maga is „korábban pusztaság” volt, akit Isten megszabadított. Ma része vagyok annak a hadseregnek, melyet Isten használ az ősi romok szellemi újjáépítésére, és segít a romba dőlt városokat helyreállítani. Ne add fel a harcot szeretteiddel kapcsolatban!

Az előttünk álló napokban a káros szenvedélyeknek hódolók minden fajtája az egyik leghatékonyabb tanújává fog válni az isteni kegyelemnek! Sok bandatag és homoszexuális is átmegy a Szent Szellem megújító munkáján, és mint Krisztusban lévő új teremtményt, Isten hatalmasan fogja használni az előttünk álló napokban.

A nyomás áldozata akár szeretteid közül való, a barátod, vagy akár te magad vagy, az Úr itt van, hogy bekötözze a megtört szívűt, és szabadulást hirdessen a raboknak!

Francis Frangipane

Fordította: Szabó Levente Gábor